

Zahradní Slavnost (1963): Václav Havel (1936-2011)

Autor

- český dramatik esejista a disident
- 9. československý prezident a 1. prezident samostatné České republiky
- jeho první hra byla Zahradní slavnost
- Během Pražského jara se zapojil do politické diskuse a bojoval za demokratickou společnost
- kritik normalizace
- další díla: Audiencer, Vernisáž, Protest, Asanace

Rozbor

- Havlova prvotina
- **literární druh:** drama
- **literární forma:** próza
- **žánr:** absurdní drama, tragikomedie, modelová dramatika
- **umělecký směr:** postmoderna je např. v antihrdinství Huga
- **časoprostor:** 60. léta Československo
- **kompoziční výstavba:** chronologická, 4 dějství
- **vyprávěč:** ich-forma (jednotlivé postavy)
- **vyprávěcí způsoby:** dialogy
- **typy promluv:**
- **jazyk:** spisovný, nesmyslné fráze, stupidní přísloví a rčení, degenerovaný funkcionářský jazyk, konverzace bez obsahu, germanizmy, slovenština, ruština
- **literárně historický kontext:** Milan Kundera, Ota Pavel, Josef Škvorecký
- **motiv:** banalita vyjadřování
- **téma:** Ztráta vlastní identity kvůli rozkladnému vlivu byrokratického světa. Metafora s nedohranou šachovou partií, kterou hraje Hugo sám se sebou. Nikdy úplně nevyhraje a nikdy úplně neprohraje.
- poprvé odehráno v divadle Na zábradlí
- člověk musí ztratit osobnost, aby se dostal na vrchol → musí být nikým, aby byl někým
- paralela s prostředím a byrokracií komunistického totalitního režimu
- na konci se zdůvodní absurdní věc logicky
- kritika názorového konformismu, kariérismu a morálního úpadku společnosti
- krize identity, odosobnění člověka
- Havlův hrdina vždy žije v naprosto jiném světě, než ve kterém myslí
- Není pouze o totalitě → nastiňuje zde globální problém
- **Komedie:** způsob, kterým se dostává Hugo na vrchol → částečná výhra v šachu
- **Tragedie:** skutečnost, že Hugo přišel o svojí identitu → prohra v šachu

Postavy

- Hugo Pludek: Mladý muž. Rád hraje šachy. Je vyslán do světa, aby něco dokázal. Je dobrým řečníkem. Snadno se přizpůsobuje společnosti. Poukazuje na to, že se za totalitu na vrchol dostali neinteligentní lidé bez charakteru
- Božena a Oldřich Pludkovi: Rodiče Huga. Typická česká jména. Jména převzatá z české pověsti o knížeti Oldřichovi a Boženě. Vysílají svého syna do světa → takové české klišé (hloupý Honza). Jsou pasivní.
- František Kalabis: Pomůže Hugovi se dostat na vrchol. Je to vysoko postavený funkcionář likvidačního úřadu. Je na zahradní slavnosti (paralela s nějakým sjezdem strany)
- Petr Pludek: